

ΤΟ ΕΥΜΕΤΑΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ΛΑΪΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΙΦΝΙΩΝ

Τὸν φυσικώτατον καὶ ἀπλούστατον λόγον τοῦ εὐμεταβόλου τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα, τὴν ισημερίαν δηλούστι, μὴ δυνάμενοι νὰ γνωρίζωσιν οἱ πρόγονοι μας πολλάκις ἐπλασσαν διὰ τῆς φαντασίας των αἰτίας, τὰς ὅποιας διατυποῦσιν εἴτε εἰς ἀποφθέγματα εἴτε εἰς παραδόσεις ἀρκούντως περιέργους καὶ χαρακτηριστικάς διὰ τὸ εὐφάνταστον τοῦ "Ελληνος καὶ διὰ τὴν ἑφευρετικότητά του ἐν τῇ λύσει! Κητημάτων ἀνωτέρων τῶν δυνάμεων καὶ τῶν γνώσεων του.

α') *Ἡ οἰνοποσία.*

Οἱ μῆνες τὸν παλιὸν καὶ ἄρδε — διηγοῦνται οἱ Σίφνιοι — μαζεύτηκαν μιὰ μέρα γιὰ νὰ σκεφτοῦν, πῶς θὰ τὰ καταφέρουν νὰ διώγνουν τὸ σεκλέτι τους. Πολλὰ εἶπανε τὸ συναμεταξύ τους δρόποι στὸ τέλος ἐνγάλχνε βουλὴ νὰ βάλῃ καθένας τους τὸ μερδικό τους καὶ νὰ ἀγοράσουν ἔνα μεγάλο βουτσό! καὶ νὰ τὸ γεμίσουν κρασὶ γιὰ νᾶχουν νὰ πίνουν. Τὸ κρασὶ ἔφτασε στ' ἀργοντικό τους καὶ τώρα πιὰ ἔμενε ν' ἀποφασίσουν γιὰ τὴν σφῆνα· ἐδῶ οἱ μῆνες ἐμαλώσανε, γιατὶ καθ' ἔνας ἥθελε νὰ βάλῃ τὴν σφῆνά του ἀπάνω ἀπάνω· ὁ Μάρτις δρῶς ἔξερε τὴν δουλεὺά του καλύτερα ἀπ' ὅλους.

— 'Αδείρφια, σταθῆτε, τοὺς λέει, ἐγὼ δέχομαι νὰ μπῆ ἡ σφῆνά μου στὸν πάτο τοῦ βουτσοῦ. "Ολοις χαρούμενοι ἐδέχτηκαν τὴν γνώμη τοῦ Μάρτιος κ' ἔτσι γλυτώσανε ἀπὸ τὸν καυγά. 'Ο Μάρτις ἀπὸ τότε εἶναι πάντα σκυμμένος κάτω ἀπὸ τὴν σφῆνα τοῦ βουτσοῦ καὶ πίνει ἀδιάκοπα κρασὶ γιωρίς νὰ τελειώνῃ, γιατὶ κ' ἡ τελευταία σπάλα τοῦ βουτσοῦ εἶναι δικιά του. Πίνει καὶ μεθοκοπᾷ κάθε μέρα, δταν εἶναι ἡ βασιλεία του, καὶ μέτα στὸ μεθύσι του ξεχνᾷ νὰ καπιττρώσῃ¹ τοὺς καιρούς του καὶ γι' αὐτὸ ποτὲ τὸ Μάρτιος δὲν βαστοῦνε στρωτοὶ ἀνέμοι.

¹ Νὰ γαλιναγωγήσῃ.

β') Άτυχες συνοικέσιον.

Ἐπειδὴ, ως φαίνεται, ἡ τοιαύτη ἐξήγησις δὲν ἔτοικαν καθόλου εὐάρεστος διὰ τοὺς φίλους τοῦ οἴνου ἐκ τῶν Σιφνίων, ἐφρόντισαν οὖτοι νὰ εῦρωσιν διλλήγην ἐξήγησιν.

— Οἱ μῆνες — ὅμιλοῦσι πάλιν τὰ ζῶντα μνημεῖα τῶν παρελθουσῶν γενεῶν — ἥδου ληθήκανε μιὰ μέρα νὰ βρῇ καθενεὶς τώνε κι' ἀπὸ μιὰ γυναῖκα νὰ τὴν πάρῃ, γιὰ νὰ μήν εἶναι ἔτσι ἔρημοι καὶ σκότεινοι χωρὶς καμιὰ παρηγοριὰ στὸ απιτικό τους. "Ολοι ἥδαλκανε προξενητάδες κι' ήδη ἤκανε καθένας τὴν δικιά του· ὁ Μάρτις δύμας ἐγελάστηκε κι' ἐπῆρε μιὰ γυναύμισσα. Εἶχε γροικητά¹, πῶς οἱ Τουρκάλκες εἶναι δύμορφες καὶ γι' αὐτὸ παντρεύτηκε ἀνεξέταστα.

— "Ω Μεγαλοδύναμέ μου, ἵντα γίνηκε τὴ βραδεῖά ποῦ ἡ γυναικά του ἥδγαλε τὸ γιατεράκι ποῦ ἥκρυθγε τὴ μούρη της! Ὁ Μάρτις ἐμαλλιοτραβεζούντανε ἀπὸ τὸ καμό του, ἥκλαιε σὰ μωρό παιδί. Η γυναικά του ἦταν ἀσκημη, γριά, κουτσοδόντα, στὴν κεφαλή της οὔτε μιὰ τρίχα δὲν εἶχε ἀπὸ τὰ γεροντάματα.

— Μωρὴ πανούκλα, τῆς λέει θυμωμένος, νὰ μὴ γυρνᾶς νὰ μὲ θωρεῖς, γιατὶ θὰ σὲ ξαντερίσω.

Η γυναικά του δύμας δὲν τὸν ἀκουσσε, κι' δποτε γυρνᾷ καὶ τὸν βλέπει· ὁ Μάρτις, ἀπὸ τὸ θυμό του ξαπολάξ τοὺς ἀέρηδες καὶ τοὺς βροχὲς καὶ φουσκώνει τοὺς θάλασσες.

γ') Πρίτσι Μάρτι.

Ἐως ἴδω ἡ ποιητικὴ φαντασία τῶν Σιφνίων ἐξετέλεσεν ἀρκετὰ καλὰ τὸ μέρος της, ὑπελείπετο δύμας νὰ ἐρυθνεύσῃ τὸν λόγον διὰ τὸν ὄποιον ὁ Φεβρουάριος ἔχει μόνον 28 ἡμέρας.

— Φλεβάρι, δῶσε μου δυὸ μέρες δανεικὲς καὶ σοῦ τοὺς δίνω πίσω τοῦ χρόνου, εἶπε ὁ Μάρτις μιὰ μέρα στὸ Φλεβάρι.

— "Ιντα τοὺς θές;

— Θελω νὰ κάψω τὸ βοσκό ποῦ μ' ἔβρισε σήμερα, γιατὶ εἶναι ἡ τελευταία μέρα τῆς βασιλείας μου.

— Καὶ τὶ σοῦ εἶπε;

¹ Εἶχεν ἀκούσσει.

— Πρίτσι Μάρτι, δὲ σ' ἔχω ἀνάγκη πιά.

— Χάρισμά σου, τοῦ λέει ὁ Φλεβάρις.

Τὸ χιόνι ἔγινε ὄλόκληρο τὸ νησὶ αὐτὲς τοῖς δυὸ μέρες, τὰ ζωντανὰ καὶ τὰ πράμπτα δῆλα χαθήκανε, σωστὴ καταποντὴ στὸν κόσμο. "Αμα περάσσωνε οἱ δυὸ μέρες, ποῦ πῆρε δυνεικές ἀπ' τὸ Φλεβάρι, οἱ χωριάτες ηὔρηκαν τὰ κατακοπρόβατα τοῦ βοσκοῦ, ποῦ εἶπε τὸ πρίτσι Μάρτι, παγωμένα καὶ τὸ βοσκὸ μάρμαρο μέσα στὴν καλύβα του. Ο Μάρτις δὲν ἤδωκε πίσω τοῖς δυὸ μέρες στὸ Φλεβάρι τὴν ἄλλη χρονιά, γι' αὐτὸ τὸν λένε Κουτσοφλέντζαρο καὶ γι' αὐτὸ ὁ Μάρτις τραβήξ 31 μέρες.

δ') Ἀποφθέγματα λαικά.

- 1) "Ἄν οἱ τρεῖς του καλές, δλες του κακές,
ἄν οἱ τρεῖς του κακές, δλες του καλές.
- 2) Μάρτις γδάριης καὶ παλουκονάφτης.
- 3) "Ο Μάρτις δ πεντάγγωμος.
- 4) "Οπ' ἔχει οἴρη ἀκριβή,
τοῦ Μάρτι ήλιος μὴν τὴ δῆ.
- 5) "Ο Μάρτις ἡδιαλλησε'
μικρὰ τρανὰ ἀνεβῆτε.
- 6) "Ολες τοῦ Μάρτι φύλας
καὶ τοῦ Ἀποιλοῦ τοὺς δώδεκα,
ἀκόμα καὶ στοὺς δεκοχτῷ
πέρδικα ψόφησε στ' αὐγό.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΚΟΣΜΗΣ

